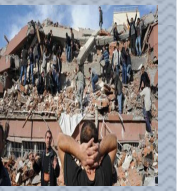

Kasım
2011
3.Sayı

koWaramAN

Online Fikir Dergisi

'Tanrı bizi Erzincan'da uyardı, Muş'ta uyardı, Varto'da uyardı, Gölcük'te uyardı. Ama biz ders çıkarmadık. Ölüme, coğrafyaya göre farklılık gösterirsen batarsın, bat ki yeni bir şey çıksın ortaya.'(Y.E)

www.arsivakurdi.org

23.10.2011

KowaRaman Online Fikir Dergisi

KowaRaman

Online Fikir Dergisi

www.kowaraman.tr.gg

3. Sayı

Kasım Sayısı

Dergi Editörü:

M.K.

Kapak Dizayn:

Empyrium

Dergi Sorumlusu:

KowaRaman

Dergi Kadrosu:

Mehdi

Ciwan Q

Diljin Kovexi

Yusuf Dicle

Zagros Amed

Muhammed Baki

İçindekiler:

Önsöz-2

[İlk Soru]i-3

WAN(Eksik Düşünceler)-4

Hücrem ve Sivrisinekler-6

Öfke-9

İçimde Ölen Bir Wan-11

Azra Benim Adım-13

[Son Soru]-16

Önsöz...

www.arsivakurdi.org

Son bir söz söylemek istiyorum
sadece bu önsözde: Van depremi çok
şeyleri önlemiş olabilir ama aynı
zamanda çok şeyleri yeniden
göstermiştir bizlere....

M.K.

[İlk Soru]

**EVET DEĞERLİ İZLEYENLER, KİM İNSAN OLMAK İSTER
YARIŞMASINA HOŞ GELDİNİZ**

**İLK SORUMUZUN DEĞERİ
TAMI TAMINA SIRADAN BİR İNSAN OLMAK!!!!**

**SORU: AŞAĞIDAKİLERDEN HANGİSİ DEPREM GERÇEKLEŞEN
BÖLGEYE, ACİL YARDIM AMAÇLI ÖNCELİKLİ
GÖNDERLİMELİDİR?**

A) TAŞ	B) YAZLIK ÇADIR
C) KULLANDIĞINIZ MONT	D) BAYRAK

• JOKER HAKKINIZ: VİCDANINIZA SORABİLİRSİNİ... EĞER VARSA !!!

1/21**

Wan(Eksik Düşünceler)

Van depremi... Uzun zamandır unuttuğumuz büyük düşmanımızı hatırlattı bize. Komşu ülkelerle iyileştirdiğimiz dostluk ilişkileri düşmanlarımızın sayısını azalttı yeteri kadar. Ama hala düşmanlarımız var tabii, gerek komşularımız arasında gerekse içimizde(!) Ama bu düşman başka düşman. Bu düşman görünmez düşman. Nereye saldıracakını kestirmek imkansız. Hele ne zaman geleceğini tahmin bile edemezsiniz. Bu düşmanın adı: DEPREM. Hepimiz biliyoruz bu düşmanı ve birçok insan artık bu depremin korkusuyla uyuyamıyor.

Bu düşman her gelişinde binlerce insanımızı öldürdü. Birçoğunu diri diri gömdü toprağa. Biz de o zamanlarda şimdi ki gibi kurtaramadık insanlarımızı toprağın altından. Çünkü yıllardır bu depreme karşı gerekli önlemleri almıyoruz. Binaları sağlamlaştırmak ve insanları daha güvenli yerlere taşımak yerine onlara nasıl ölmeleri gerektiğini söylüyoruz ve bu depremlerin ALLAH'tan geldiğini söylüyoruz. Düşünmemiz gereken şey; neden eşeklerimiz kendilerini sağlam kazığa bağlayıp da tedbir almıyor! Muhtemelen biz eşeğimizi sağlam kazığa bağlamalıydık...

23 Ekim 2011 tarihin de bu düşmanımız yeniden saldırdı. Van ve Erciş'e geldi. Hem de yine sağlam geldi. Depremin verdiği zarar konusunda hala kesin bir bilgi yok. Tek bildiğimiz depremden kurtulanların ülkenin farklı yerlerine kaçtığı. Kalanların da kara kışla boğuştuğu...

Şöyle bir kısaca Van depreminden önceki gündemimizi hatırlamakta fayda var. Hatırlarsınız ki tek bir gündem maddemiz vardı, 27 yıldır olduğu gibi: PKK

Bu gündemimiz hala devam etmekte ne yazık ki. 27 yıldır çözülemeyen ve görünüşe göre de yakın zamanda çözülemeyecek bu problem. Beyefendi ve kurmayları ülkemizde Kürt sorununun bittiğini ve artık ülkemizin tek sorununun terör sorunu olduğunu idda etmektedir. Bu düşüncenin ne kadar eksik olduğunu anlamak için Van'a bakmak yeterli. Sadece TRT Şeş gibi bir kanalla bu sorun çözülecek olsaydı sanırım elli bine yakın insanımız boş yere ölmezdi.

Van depreminden önce gelen 24 şehit haberi ülkemizde bir infiale neden olmuştu. Ne yazık ki ülkemizin duyarlı olduğu tek konu bu, askerlerin ölmesi... Ama burada da eksik var tabii, askerler tek tek ölünce halkın sesi yine çıkmıyor. Ateş düştüğü yeri yakıyor. Fakat 24 askerinin şehit olması gibi aynı anda birçok askerinin ölmesi halkımızda belirli bir hassasiyet oluşturmuş durumda. Bu hassasiyetin temel sebebi ise popülist kültürün bir getirisi ne yazık ki. Ama yine de umut verici, her ne kadar yanlış bir dille tepkilerini dile getiriyor olsalar da...

İnsanlarımız ne yazık ki mevcut sistem içerisinde git gide körelmektedir. Kendini kaybetmeyen insanlarımızı da görevliler zorla törpülemeye devam etmektedir. Git gide otoriter bir sistem oluşturmaktadır ülkemizde. İnsanlarımız git giderek birbirlerine 'yabancılaşmaktadır'. Deprem gibi doğal afetler insanlarımızı bir araya getirmek için önemli fırsatlarken, bu durumda dahi insanlarımız kafalarına

işlenmiş ayrımcılığın etkisinde kalıyor ne yazık ki. Bu etki sadece yönetilenleri etkilese Van daha sıcak olurdu şimdi...

Bir birey olma bilinci aşılammış bir sürü nesli yetiştirmektedir dünyanın her yerinde. Biz de bu sürülerin altında eziliyoruz Van'lı kardeşlerimiz kadar olmasa da. İnsanlığımızı kaybediyoruz her geçen gün, sonra da çıkıp insan arıyoruz insanlığın olmadığı bir dünyada. Hiçbir şey kolay değildir bu dünyada ama ne gerek var ki bu kadar zorlaştırmaya?

Van depremi olmasaydı ülke bugün daha karmaşık bir durumda olacaktı. Çünkü artık kan istiyor insanlığımızı kaybetmiş büyük azınlık! Akan kan kendilerinin değil ya, hiç sorun değil onlar için bu durum. Kim ölmüş kim sağ kalmış, kim donmuş onlara ne... Önemli olan birilerinin ölmesi. Dünya nüfusu yedi milyar oldu ya,

yetmiyor bu koca dünya onlara.

Bizi ilgilendiren ise biziz. İnsanlığın gerekliliğini yerine getirip getirmediğimiz. Aramızda birbirimizi boğazlamamız, onların işine geliyor. Deprem de onlar ölmüyor sonuçta(çok sağlam binaları olduğu için muhtemelen(!)). Asker onların çocukları ölmüyor, trafikte onlara hiçbir araba çarpmıyor... Bu ülkede meydana gelecek her türlü felaket sadece bize, halka zarar verecek, halkı koyun sürüsü haline getirmeye çalışanlara değil.

...

Mehdi

Hücrem ve Sivrisinekler

Tarihi Selimiye kışlasının bir odası
ve kışlanın bir odası,

Derin bir rutubet kokusu yayılıyor
etrafa.

Oda ama ne oda: Hücre hücre...

Kapısına kilit vurmuşlar.

Burası Türkiye, Mozambik, Angola,
Endonezya, Brezilya.

Güneşi göremeyenler diyarı,

Tutsaklığın kapısının demir
parmaklıkları önünde

Mehmed'i yükseltmişler bacım
mehmedi.

Nöbet değişiyor, şimdi kapının
önünde bir siyahi var.

Mozambikli galiba.

Yanında iki nöbetçi daha var.

Endonazyalı bir emekçi oğlu emekçi
biri,

Öteki de Mozambikli yedi göbek
köle çocuğu...

İşte hayatın diyalektiği.

Saat 23.00 hücremde sivri sinekler,

Oligarşinin türküsünü söylüyorlar
hep bir ağızdan,

Ve bir adam avazı çıktığı kadar
başlıyor bağırmaya.

Sesler yükseliyor.
Ve bir koro, hep bir ağızdan
özgürlüğün marşını söylüyor.

Sineklerin vızıltısı duyulmuyor atık.

Genç adam hayretle etrafına bakıyor.

Yanında Hasan Tahsin, Hüseyin,
Sinan, Alp ve daha niceleri...

Bu hücre kalabalık bacım, kalabalık.

Asyanın, Afrikanın, Amerikanın
devrimcileri,

Ve bütün mazlum uluslar bu
hücrede.

Marş bitiyor, hava yine ağırlaşıyor.

Sinirler bozuk, herkes sıkıntılı.

Sivrisinekler oligarşinin türküsünü
çığırmaya tekrar başlıyorlar.

Hüseyin, Sinan, Alp, Che, Pera'da
ve Benercinin dudaklarında sıkıntılı
ve acı bir tebessüm...

Emekçiler üzgün, kölelerin boynu
bükük.

Sivrisinekler memnun ve neşeli...

Bekliyoruz, ne zaman kesilecek bu
vızıltı?

Bekliyoruz, sıkıntılı, sinirli ve mutlu.

Bir bekleyiş bu...

Hepimiz biliyoruz ki repertuarları
bitiyor sivrisineklerin.

(Mahir Çayan)

Öfke!
Öfke!
Öfke!

Evet öfkeliyiz; kuduzlardan
bahsediyorum
Erdoğan bilir; zaman, kaldırımları
eskiten tabanlarımız gibi geçiyor
Hedeflerimizi görmemizi sağlayacak
öfke tıkanıyor
Bizi öteye geçirecek bir öfke...
Uzun zaman önce köklesen bir
öfke...
Birileri çocukluğunuzu çaldığından,
Çok hızlı büyümek zorunda
bırakılmanın öfkesi...
Bir halk ve devlet olmadığını
düşünün
Bunca istediğimiz, imkansız barışın
öfkesi,
Onca silahlıyı sokaklarımızda
görmenin öfkesi...
Her zaman ateş hattında kalan
masum insanlar ile
Bu lanet dünyanın kendini yok
edişinin öfkesi...
Bunca duvarı örüp kendini içine
hapseden insanlara öfke...
Doğadan mı korkuyorlar?
Doğaya ait olduğunu unuttuğu için,
ona duyulan öfke...
Ve bu derin uyumsuzluk...
Sahi hangi dünyaya uçtu güvercin?
Toplumun değerleri tarafından
kamçılanmaya duyulan öfke...
Çocukluğumuzdan beri öfkeli
olmamıza duyulan öfke...
Ne olursa olsun kafa tutacağız;
çünkü öfkemiz var!
Öfkemiz olduğu için, hayat bizi
nereye götürüyorsa oraya gideceğiz!
Öfkemiz olduğu için, ne susacak ne
de oturacağız!
Hazırız!

Öfkemiz, yüreğimiz ve inancımız
olduğu için...
Öfkemiz olduğu için, ne olursa olsun
ayağa kalkacağız!
Öfkemiz olduğu için, hayat bizi
nereye götürüyorsa oraya gideceğiz!
Öfkemiz olduğu için, hiçbir şey bizi
durduramaz!
İsyankarlar, âkiller, bilgeler,
muhalifler, asileriz!

Hiç seçmeyip, hep kabullendiğimiz
için öfkeliyiz!
Ve onların seçimleri çürük olduğu
için bütün denge sarsılıyor.
Telafisi olmayanlar ne zamandır
biriktiği için öfkeliyiz!
Öfkeliyiz, çünkü ne bekliyoruz ki
ayağa kalkıp yaygara koparmak
için?
Öfke... Bize tek kalan öfke...
Daha kaçımız ihanet etmek zorunda
kalacak diye öfkeliyiz!
Hayatı yaşamak, şu anı yaşamak,
Geleceğimizi özgürce ve onların
baskıcı planlarından bağımsız
seçmek arzusu,
Herkesin bu kanlı rezilliğe boyun
eğmesine öfkeliyiz!
Kimyasal silahlarla insanları yok
ettikleri için öfkeliyiz!
Öfkeliyiz ki; bir gün bu zinciri
kırabilelim.
Bunca insan “Baasın doğru
söylüyor” sandığı için öfkeliyiz!
Bu dünya bize uygun olmadığı halde
Bizi boş hayallerle avutup, dolu
siperlerle çevrelediği için öfkeliyiz!
Bu dünya bize göre olmadığı için
öfkeliyiz!
Ve Çankaya şişmanladıkça bizi
açlıktan öldürüyor...

Öfkemiz, yüreğimiz ve inancımız
olduğu için...

Öfkemiz olduğu için, ne olursa olsun
ayağa kalkacağız!
Öfkemiz olduğu için, hayat bizi
nereye götürüyorsa oraya gideceğiz!
Öfkemiz olduğu için, hiçbir şey bizi
durduramaz!
Asla susmayacak, oturmayacak,
hazır olacağız!
Öfkemiz, yüreğimiz ve inancımız
olduğu için
Hiçbir şey bizi durduramaz!
İsyankarlar, âkiller, bilgeler,
muhalifler, asileriz!

İnancı koruyup değiştirmeye
çalışmanın öfkesi,
Nejad'ın, Esad'ın, Sadamın'in ve
diğerlerinin önünde öfke!
Bu dünya hayata kırmızı boyalı
gözlüklerin arkasından baktığı,
Ama her şeyi kara gördüğü için
öfke!
Onlar kanadığında ağlamayı da
duymazlar...
En kötüsü bize düştüğü için öfke!
Bu ülke hala sömürge elbisesini
giydiği için öfke!
Öfke, çünkü şeytan fazla saldırıyor.
Öfke, çünkü atalarımızın bilgisi artık
güncellenmiyor.
Bunca yalana ve sırta öfke!
Öfke, çünkü değişmesin istiyorlar,
İktidarda kalmayı ve bizi kendi
yöntemleri ile yönetmeyi tercih
ediyorlar.
Onlara inandığımız ve onlarla yola
düşüğümüz için öfke!
Bu söylediklerim rahatsız edici
olduğu için öfke!
Halkların öfkesini izle, dünyanın her
köşesinden huzursuzlukla köpüren...
Öfke, evet ya öfke, ya da devrimin
özü!

Öfkemiz olduğu için, ne olursa olsun
ayağa kalkacağız!
Öfkemiz olduğu için, hayat bizi
nereye götürüyorsa oraya gideceğiz!
Öfkemiz olduğu için, hiçbir şey bizi
durduramaz!
Asla susmayacak, oturmayacak,
hazır olacağız!
Öfkemiz, yüreğimiz ve inancımız
olduğu için
Hiçbir şey bizi durduramaz!
İsyankarlar, âkiller, bilgeler,
muhalifler, asileriz!

Anti-kapitalist
Alter-mondialist
Ya da bu dünyada hakikati arayan
sen;
Yarının direnişi -inşallah- evrensel
ve ruhani bir devrimin arifesi olacak!
Öfkemiz...
Öfkemiz...
Çünkü sizin normlarınızı sallayacak
öfkemiz var!
Öfkemiz olduğu için onların
takımını yendik!
Ve öfke çok büyük...

Zagros Amed

İçimde Ölen Bir Wan

O gün herkes için sıradan bir gündü. Tabi Vanlılar içinde öyle-idi-. Kimse beklemezdi depremin olacağını, kader mi kismet mi bilinmez. Ancak onların yüreğindeki feryadı kimse ne anladı ne de duydu. Deprem anı tam bir mahşer; gözler, yürekler yakınlarını sevdiklerini arayıp durdu. Bir umuttur belki yaşıyordur diye. Çoğu bine yıkılmış tüm halk sokaklarda ve yardım çığlıkları... İnsanlık göçük altında...

Ancak sonraki süreçlerde insana insanlığını sorgulatacak cinsten birkaç vahim durum gerçekleşti. Doğal afetin ardından birbirimize kenetlenip, acıları paylaşmak yerine bir vicdan felaketi toplum olarak yaşadık bu defa. Aslında Van'ı deprem değil, vicdansızlık vurdu. Ülkemizde onca örneği olmasına rağmen; vicdanlar diğerlerinde olduğu gibi yine ölümün doğusunu-batısını hesaplar oldu. Doğal afetin sonucu mudur bilinmez ama faşist düşünceli, insanlığa ve halkların kardeşliğine ve birlikteliğine inancı olmayan tekçi birkaç insan(cığ)ın; şovenizmin ana rahminden fırlayarak üzücü sözler sarf etmesi insanı insanlığından bezdirdi. Kardeşliğe vurulmuş bir baltadır bu... Özellikle de televizyon ekranlarında toplumu uyutma konseptindeki programların sunucularının dile getirdiği o sözler belki de depremin en acı fotoğrafından daha çok hafızalarda yer alacaktır şüphesiz. Hele ki Müge Anlı, Duygu Canbaş ve Ermen Toroğlu'nun söyledikleri gözlerle batırılarak ekranlarda boy gösterildi. Depremin en kötü yanından bile daha kötüydü.

Yılmaz Erdoğan bu durumu oldukça güzel eleştirerek şunları der; 'Tanrı bizi Erzincan'da uyardı, Muş'ta uyardı, Varto'da uyardı, Gölcük'te uyardı. Ama biz ders çıkarmadık. Ölüme, coğrafyaya göre farklılık gösterirsen batarsın, bat ki yeni bir şey çıksın ortaya.' Sanırım bu güne dek depremin acılarına ve sonuçlarına dair en çarpıcı sözdür bu.

Deprem ve vicdansızlığın yıkıcı etkilerinden sonra ikinci bir deprem dalgası ise tümüden insanlık umutlarının yitimine neden oldu. Yani yıkılma tehlikesine rağmen oturma izninin çıktığı binaların yıkılması niyetlerin(!) baştan sorgulanmasına sebep oldu. Ne amaçlaydı bu? Yapılan bir haksızlık vardı orada, ama ne?

Deprem üzerine çok şey yazıldı-çizildi. Çeşitli kanallarda yardım programları bile düzenlendi. Milyonlarca lira para toplandı. Aynı kanalın sunucusunun dilinden dökülen faşist sözler o kanalı masum yapmaz. Aynı kanal gece programında reyting kaygısından dolayı yayın yaptı. Yardım yerine belki o insanların cezalandırılması sadece Van için değil tüm insanlık için daha iyi bir davranış olurdu. Zaten yardım yapan da yapmıştı o saate kadar. Van'ın yaraları yarın sarılır. Diğerleri gibi Van'da unutulur gider. Ama inanın bunların yürek yakan sözleri Van'da doğacak çocuğun kulağında çınlayacaktır.

Yaşanan diğer insanlık sorunu da yapılan yardımların sahiplenilmeyişi oldu. Aslında Van'a giden yardımlar yeterliydi orayı doyurmaya, oranın bakımını yapmaya. Ancak yardımların yardım bölgesine ulaşma sorunu vardı. Yani yardımlar her defasında bürokratik engellemelerle karşılaştı. Kimisi çıktı yardımlar yandaşlara veriliyor dedi, kimisi dağıtılmıyor dedi, kimisi de engellendi dedi. Ulaşan yardımlarda düzenli bir şekilde dağıtılmadı. Gönül isterdi ki devletimiz/temsilcilerimiz görevlerini yapsalardı. Belki bu kadar insan dışarıda kalmaz, iki çocuk donmaz, iki çocukta yanmazdı.

Diyeceğim o ki; Van'ı deprem değil vicdansızlık vurdu. İçimizdeki Van bir depremde öldürüldü...

Ciwan Q.

Azra benim adım

Ayak basılmamış toprağım ben,

Masumum, el değmemiş bir inci tanesiyim
ben...

On dört gün önce geldim Van'a,

Daha görmedim Van'ı

Ama altındayım şimdi Van'ın

Görmediğim topraklarımın altında....

Üşümüyorum, annemin kollarındayım

Aç değilim, annemin ağzından
besleniyorum

Korkmuyorum, korkaklık nedir
bilmiyorum

Mutluyum, çünkü böyle yaratıldım...

Sesler geliyor yukarıdan

İki gündür duymadığım sesler

Annemin ninnilerinden farklı sesler

Yardıma gelen insanların sesleri...

Sevindim, annem üşümeyecek

Sevindim, annemin karnı doyacak

Sevindim, annem korkmayacak

Sevindim, annem mutlu olacak...

Üzüldüm, artık üşüyeceğim

Üzüldüm, artık acıkacağım

Üzüldüm, artık korkmayı öğreneceğim

Üzüldüm, artık mutsuz olacağım
topraklarımın üstünde

Mutlu olabilmek varken toprağımın
altında!

Sen insanoğlu, mutlu musun?

Kurtardın iki gün toprağın altında ağlayan
annemi!

Kurtaramadın 3 gün sonra açtığın toprağın
altındaki kardeşlerimi!

Isıtamadın 6 yaşındaki abim Deniz'i
nylon çadırında!

Katlettin ikinci depremde evlerine
soktuğun insanlarımı!

Sen insanoğlu, mutlu musun?

Geç yardım ettiğin için

Zamanında gelenlere engel olduğun için

Soğukta aç bıraktığın için

Adımı unuttuğun için...

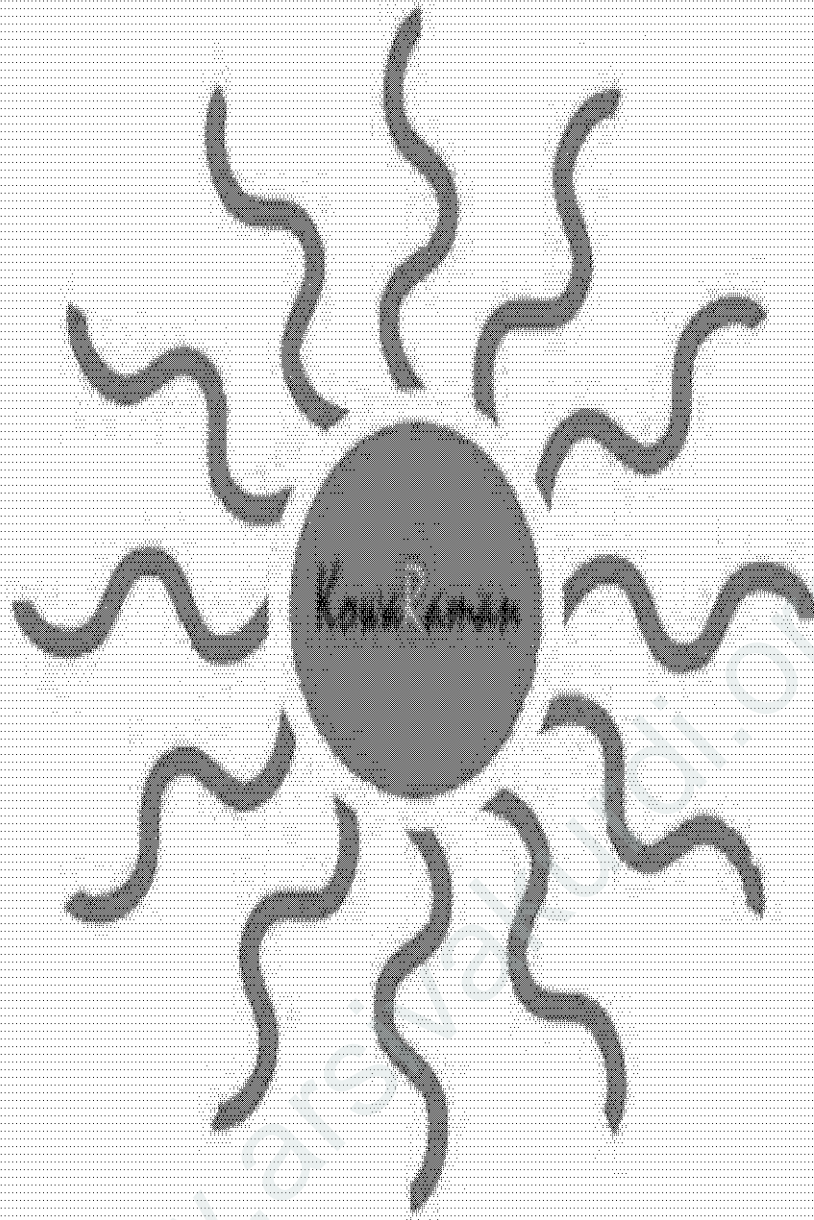
Azra benim adım

Ayak basılmamış toprağım ben,

Masumum, el değmemiş bir inci tanesiyim
ben...

Muhammed Baki

KowaRaman Online Fikir Dergisi

www.kowaraman.tr.gg

**EVET DEĞERLİ İZLEYENLER, KİM İNSAN OLMAK İSTER
YARIŞMASIYLA TEKRAR KARŞINIZDAYIZ !**

SORUMUZUN DEĞERİNİ SİZ BELİRLEYİN

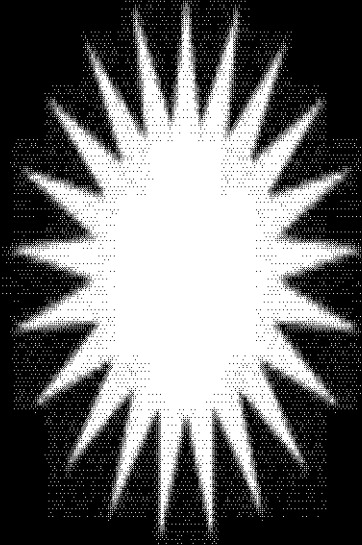
**SORU: DEPREMDEN SAĞ KURTULMAYI
BAŞARANLARA
NE YAPMAK GEREKİR (!) ?**

A) JOPLAMAK	B) GAZ BOMBASI ATMAK
C) SUSTURMAK	D) KENDİ HALİNE BIRAKMAK

• JOKER HAKKINIZ: BEŞİR AT ALAY'A SORABİLİRSİNİZ AMA ... (!)(!)(!)

(12)

[Son Soru]

WAN

ne bêxwedî ye!

Wan is not alone

Van, Sahipsiz Degildir!

وان لیست و حدها